

Sygn. akt I ACz 1276/12

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Szczecinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Eugeniusz Skotarczak (spr.)

Sędziowie: SSA Artur Kowalewski

SSA Mirosława Gołuńska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w dniu 20 lutego 2013 roku w Szczecinie

sprawy z powództwa J. J.

przeciwko Skarbowi Państwa - Aresztowi Śledczemu w P., Aresztowi Śledczemu w S., Zakładowi Karnemu w C., Zakładowi Karnemu we W., Aresztowi Śledczemu we W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na zarządzenie Sędziego w Sądzie Okręgowym w Szczecinie

z dnia 23 listopada 2012 roku, sygn. akt I C 790/12

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

SSA M. Gołuńska SSA E. Skotarczak SSA A. Kowalewski

Sygn. akt I ACz 1276/12

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 23 listopada 2012 r. Sędzia w Sądzie Okręgowym w Szczecinie dokonał zwrotu pozwu J. J. przeciwko Skarbowi Państwa - Aresztowi Śledczemu w P., Aresztowi Śledczemu w S., Zakładowi Karnemu w C., Zakładowi Karnemu we W., Aresztowi Śledczemu we W. o zapłatę (pkt I.).

W uzasadnieniu zarządzenia wskazano, że pismem z dnia 12 października 2012r. powód został wezwany do usunięcia w terminie 7 dni braków formalnych pozwu poprzez złożenie odpisu pozwu i złożenie po jednym odpisie pism z 6.09.2012r. pod rygorem zwrotu pozwu i pism z dnia 6.09.2012r. Pismo to zostało powodowi doręczone w dniu 17 października 2012r., jednakże powód do tej pory, mimo upływu tygodniowego terminu, braków powyższych nie usunął. W odpowiedzi na wezwanie przesłał do tut. Sądu siedem egzemplarzy pozwu, ale nie są to odpisy pozwu złożonego w dniu 30 lipca 2012r. (pozew datowany dnia 27 lipca 2012r.), który zainicjował niniejsze postępowanie.

Zażalenie na powyższe zarządzenie o zwrocie pozwu wywiódł powód, wnosząc o jego uchylenie. Podniósł, że w zakreślonym mu terminie wysłał siedem odpisów pozwu z dnia 27.07.2012 r., a nadto, przesłał odpisy pisma z dnia 06.09.2012 r. dotyczące woli zawarcia przez niego ugody. Tym samym wykonał zobowiązanie w ten sposób, w jaki

je zrozumiał, bez pomocy zawodowego pełnomocnika, o którego wcześniej wnosił i jego wniosek został w tej mierze oddalony.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przewodniczący prawidłowo, po stwierdzeniu braku formalnego pozwu w postaci niezłożenia przez powoda J. J. odpisu pozwu dla strony przeciwnej, wezwał do uzupełnienia ww. braku poprzez jego złożenie. Pozwany w zakreślonym terminie co prawda wniósł pismo zatytułowane „pozew”, jednak nie stanowiło ono dokładnego odzwierciedlenia treści pozwu z dnia 27 lipca 2012 r., co uniemożliwiało przyjęcie, iż rzeczony brak formalny pozwu został przez niego usunięty.

Stosownie do art. 130 § 1 k.p.c. przewodniczący wzywa stronę pod rygorem zwrotu pozwu do uzupełnienia w terminie tygodniowym takich braków formalnych pozwu, które uniemożliwiają nadanie mu prawidłowego biegu. Tego rodzaju brakiem jest stosownie do art. 128 k.p.c. m.in. brak odpisów pozwu dla uczestniczących w sprawie stron. Sąd Apelacyjny wyjaśnia przy tym, że odpis pisma procesowego (w tym pozwu) to kolejny jego egzemplarz, który jest zgodny z oryginałem, nie ma też znaczenia jaką techniką odpis ten został sporządzony, przy tym odpis pisma procesowego nie musi być podpisany ani poświadczony za zgodność z oryginałem przez stronę, jej przedstawiciela lub pełnomocnika (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 7 września 2006 r., I ACa 396/06, LEX nr 298575; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2005 r., IV CZ 2/05, LEX nr 603428). Odpisem w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania cywilnego jest wyłącznie dokument wiernie odzwierciedlający treść oryginału albo jego kopia. Wnoszone odpisy pisma procesowego powinny zatem wiernie oddawać treść oryginału, gdyż tylko wtedy są rzeczywiście odpisami (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2006 r., III CK 369/05, OSNC 2006/11/187, oraz z dnia 9 stycznia 2012 r., II UZ 48/11, LEX nr 1163339).

Przenosząc powyższe uwagi natury teoretycznej na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należało, iż dokumentu nie odzwierciedlającego wiernie treści pisma procesowego nie można uznać za jego odpis, a taki charakter miały pisma zatytułowane „pozew” wniesione przez powoda w wykonaniu zobowiązania nałożonego na niego przez sędziego w zarządzeniu z dnia 2.10.2012 r. Porównując bowiem precyzyjnie treść pozwu i rzeczonych pism można dostrzec różnice w ich treści w postaci pominięcia niektórych słów, zastąpienia ich innymi, modyfikacji słów pod względem użytej pierwotnie formy czy uzupełnienia o nowe zwroty, co samoistnie wykluczało uznanie ich za odpisy pozwu wniesionego w rozpatrywanej sprawie. Tytułem wyrazistego przykładu można wskazać choćby na zawarte w pozwie zdanie zaczynające się od słów „Polska ratyfikowała pakt Unii Europejskiej zachowania minimum 3 m⁽²⁾ na osobę dla jednego skazanego (...)”, któremu w pismach z 19.10.2012 r. nadano następujące brzmienie: „Polska ratyfikowała pakt Unii Europejskiej, gdzie zobowiązała się do przestrzegania norm Europejskich i zachowania minimum 3 m⁽²⁾ na osobę dla jednego skazanego (...)”. Można też choćby wskazać na znajdujące się w pozwie zdanie „(...) winien mieć warunki odbywania kary jak człowiek, o tym mówi prawo, a nie jak zwierzę (...)”, a w przedmiotowych pismach brzmi ono „(...) winien mieć warunki odbywania kary jak człowiek, a nie jak zwierzę (...)”, czy zdanie zawarte w pozwie „Niestety od podpisania do wprowadzenia zapisu długa droga (...)”, któremu nadano brzmienie: „Niestety od podpisania do wprowadzenia w czyn zapisu długa droga (...)”. Przykładów tego rodzaju można byłoby wymienić więcej. Ich nadmiar przekonuje zaś Sąd Odwoławczy, że żadnego z wniesionych przez powoda pism z 19.10.2012 r. zatytułowanych „pozew” nie można zasadnie uznać za odpis pozwu z 27.07.2012 r., do czego był wzywany. Jak trafnie natomiast wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 15 maja 2008 r. (I CZ 34/08, LEX nr 424407), termin wyznaczony do usunięcia braku formalnego pisma procesowego należy uznać za niezachowany, jeżeli strona w tym terminie w ogóle nie podjęła czynności uzupełniającej lub wprowadziła ją podjęła, ale w taki sposób, że brak nie został w całości uzupełniony. Zaskarżone orzeczenie jako prawidłowe musiało się zatem ostać.

Sąd Odwoławczy wyjaśnia przy tym, że zarządzenie o zwrocie pisma z 6 września 2012 r. pozostawało już poza kontrolą instancyjną, albowiem zażalenie przysługuje wyłącznie na zarządzenie o zwrocie pozwu, a prawidłowość zaskarżonego zarządzenia o zwrocie pozwu nie mogła budzić wątpliwości wobec nie załączenia wiernego odpisu pozwu. Jeśli

natomiast chodzi o kwestię wyznaczenia dla powoda pełnomocnika z urzędu, to Sąd Apelacyjny dostrzega co prawda, iż nie został rozpoznany przez Sąd pierwszej instancji zawarty w niniejszym zażaleniu nowy wniosek powoda o przyznanie pomocy prawnej z urzędu, to jednak nie ma to ważkiego znaczenia dla wyniku sprawy. Istotne jest bowiem, że zawarty w pozwie wniosek w tym przedmiocie został rozpoznany postanowieniem z dnia 7 września 2012 r. poprzez jego oddalenie, odpis postanowienia z pouczeniem o skardze został doręczony powodowi w dniu 19 września 2012 r., którego to orzeczenia jednak nie zaskarżył i wobec tego tej decyzji referendarza sądowego nie może obecnie skutecznie kwestionować. Prawidłowo wtenczas, dopiero po uprawomocnieniu się tego postanowienia, zarządzeniem z dnia 2 października 2012 r. powód został wezwany do usunięcia braków formalnych pozwu. Skoro zaś, jak już powyżej ustalono, w ustawowym terminie braków tych nie usunął, to ewentualne przyznanie jemu pełnomocnika z urzędu dopiero na etapie niniejszego postępowania zażaleniowego nie miałyby już wpływu na rozstrzygnięcie sprawy.

Mając na uwadze powyższe argumenty Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398 k.p.c., oddalił zażalenie powoda jako bezzasadne.

Na marginesie należało jedynie zaznaczyć, że pismo zwrócone nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma procesowego do sądu. Powód J. J. ma zatem możliwość ponownego złożenia pozwu, tym razem spełniającego wymagania formalne. Może to uczynić również wykorzystując pisma, które zostaną mu przesłane powrotnie przez Sąd Okręgowy w ramach wykonania faktycznego zwrotu pozwu, pamiętając o sporządzeniu odpisów pozwu i jego ewentualnych załączników wiernie odzwierciedlających oryginał, jak i wówczas może też złożyć nowy wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

SSA M. Gołuńska SSA E. Skotarczak SSA A. Kowalewski